

לוח וגיר

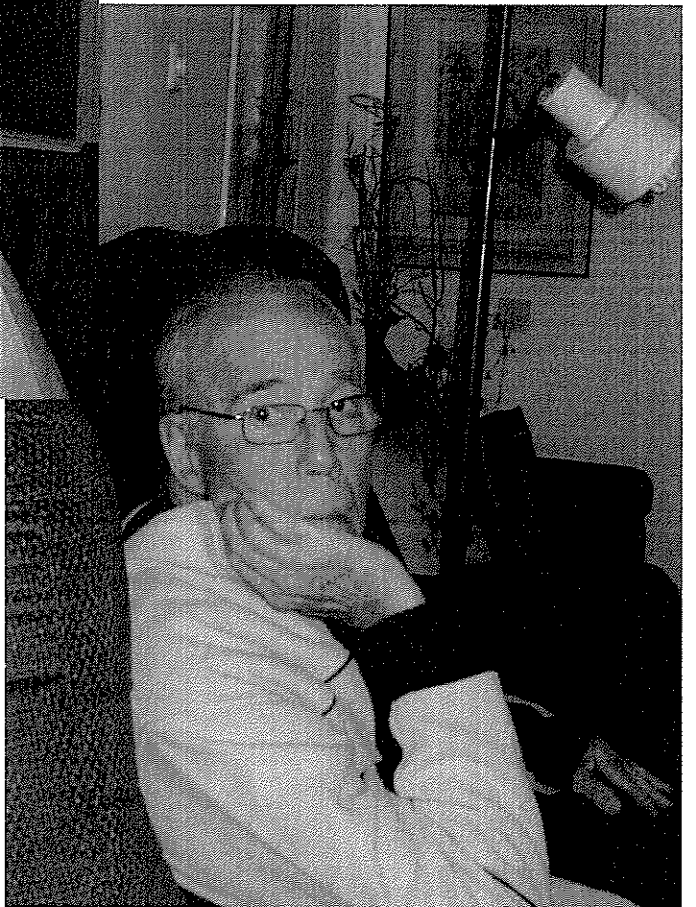
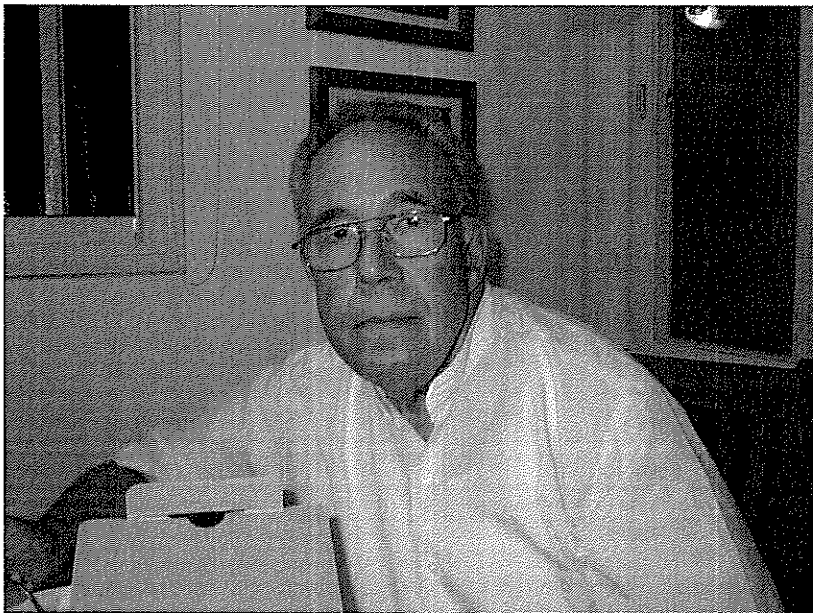
קיבוץ גבים

26 בדצמבר 2014

ד' בטבת תשע"ה

דוד קולטין ז"ל – 16.3.1934-20.12.2014

דוד נולד באביב 1934 להוריו בת עמי ואפרים קולטין. לימים הצטרף למשפחה אחיו יגאל. כשהיה דוד בן 11, נפטר האב והמשפחה נסעה לארה"ב לסבא וסבתא ושהתה שם 3 שנים. ואכן, דוד דבר אנגלית על בוריה וכלל לא עם מבטא ישראלי, כדרך הצברים, ולדבריו, נתפש ל"אמריקאיות.

את שנות ילדותו והתבגרותו עשה ברובן בשכונת בורוכוב בגבעתיים. שם היה חבר בתנועת "הנוער העובד והלומד" בקן "בורוכוב".

לראשונה הגיע לגבים ב-1951 במסגרת מחנה עבודה של גרעין "מגשימים". והוא מספר כי "הוותיקים היו אז בני 22 ונראו לנו "נורא זקנים" ו"סופר וותיקים". אחרי טירונות בנח"ל הצטרף דוד עם כל גרעין "מגשימים" לגבים ומאז היה חבר גבים. דוד נישא בגבים לבחירת ליבו מירוש – בת גרעין "מגשימים" גם היא. יחד הקימו משפחה ונולדו להם שלושה ילדים: יונתן, מיכל ואופיר – הקרוי על שם אפרים – אביו של דוד.

לפני כמה שנים זכיתי לראיין את מירוש ודוד. (אם מותר לי רגע נימה אישית, אז מתוך רגש מיוחד שהיה בי אליהם, הם נבחרו להיות הזוג הראשון שראיינתי "ללוח וגיר"). באותו ראיון, דוד ציין בפני שאת חייו בגבים הוא מחלק לשניים: חלק פיננסי אותו יישם בתפקידים רבים וחלק מוסיקלי שהיה מרכיב חשוב בחייו.

בחלק הארי של חייו, כאמור, נשא דוד בתפקידים רבים בגבים, במועצה ובתנועה. מרבית תפקידיו היו בתחום הפיננסי, כמו היותו גזבר בגבים ומחוצה לה - 3 פעמים. ראשית גזבר גבים, אח"כ בין השנים 1963 - 1967 היה מנהל הכספים של "שער הנגב", ובשלישית היה גזבר של איגוד התעשייה הקיבוצית. בין לבין עבד כתמחירן בגבים. בשנת 1974 ועד 1981 היה מנהל "זמיר" - מפעל החליליות, שהיה בגבים ובעצם, היה אחד ממקימיו. אחר כך נבחר לתפקיד "מרכז המשק" וכן עבד במח' התעשייה של התק"ם. בתחילת דרכו כגזבר למד בקורסים מקצועיים מטעם "המכון לפריון עבודה כמו, תמחיר ו"ניתוח מאזנים".

אח"כ למד לתואר ראשון ב"כלכלה" ו"מדעי המדינה" ויותר מאוחר לתואר שני בתחום "מנהל עסקים" באוניברסיטת ת"א. דוד היה גאה על כך שהצליח לשלב עבודה ולימודים בעת ובעונה אחת, וכן ציין בפני כי הוא אסיר תודה לגבים שזמנה לו לתפקידים ולימודים בצידם.

ב-1991 עד 1996 ניהל דוד את השיווק של מעבדות ים המלח "אהבה", שבמהלכן יצא עם מירוש לשנתיים לחופשה מיוחדת בת"א, שם נהנו מאירועי תרבות רבים אותם דוד כל כך אהב. ב-1996 חזרו השניים לגבים ועד 2002 דוד נשא בתפקיד מנהל שיווק ויצוא במפעל "פולג".

בילדותו למד דוד לנגן בכינור וכל חייו, ובד בבד עם עבודתו ותפקידיו, המשיך להינות ממוסיקה קלאסית. וגם כאן, לדבריו, גבים אפשרה לו יום בשבוע להשתלם בניצוח מקהלות. לפני שנים רבות הוא ניצח על מקהלת גבים בעזרתה של עודדה. המקהלה הופיעה באירועים ומסיבות החגים. ובלשונו: "למשל, בחג החנוכה בצענו את האוראטוריה של הנדל וזכור לי שחברים רבים ניגשו אלי בהתרגשות לשמע מקהלה כזו בגבים". ועוד הוסיף שהיה הראשון בגבים שהיה לו פטיפון בחדר והם אף נחשבו לעשירים בשל כך. כל אימת שהגעת לביתם של מירוש ודוד, התקליט הסתובב (יותר מאוחר הדיסק) ודוד מחובר לאזניות, הבעה עילאית על פניו בהאזינו למוסיקה קלאסית, בעיקר, עתיקה.

כמו כן היה חובב תיאטרון, קולנוע וקריאת ספרים. אהב לטייל בחו"ל ולבקר שם את חבריו שהכיר במהלך עבודתו. ועל כך הוא אמר כשחלה: "היום זה מבחינת חלומות שנגנזו, אך נותרו זיכרונות באלבומים".

ב-2002 חלה דוד במחלה קשה והחליט להתפטר מתפקידיו ב"פולג" ומהנהלה הכלכלית של גבים, בה היה חבר שנים רבות.

לפני שנה וחצי עבר דוד לבית הסיעודי ברוחמה ואח"כ ל"בארי", כשילדיו ומירוש (כשעוד יכלה), נכדיו וכן חבריהם הרבים מרבים לבקרו.

דוד היה בעל מסור לתפארה, אבא וסבא אהוב, איש אשכולות בתפקידיו הרבים, אדם שוחר תרבות, וככזה צורך אותה על שלל גווניה ומיניה.
אפשר, אולי, להתנחם באחת מהתבטאויותיו של דוד זה "אני חושב שצורת חיי הביאה לי הרבה סיפוק".

דוד ומירוש, בחייכם ובמותכם לא נפרדתם!

מי יתן ותפגוש את אשתך האהובה בעולמות אחרים ויחד תאזינו למוסיקה שמימית ולמה שכל כך אהבתם.

יהי זכרך ברוך!

כתבה: סימונה סער

תודות

בשם המשפחה ובשמי, ברצוננו להודות לצוות "נאות בארי" בהנהלת ערה, על הטיפול המסור והקשוב, והניסיון להקל על הקושי והסבל הנובעים מהמצב האובייקטיבי של המחלה, ועל התסכול והכאב הנובעים מחוסר היכולת להיות בבית.

אנו מודים לקיבוץ גבים בכלל ולוועדת בריאות בפרט על העזרה המתמשכת בטיפול ובתמיכה באבא בבית ומחוצה לו.

תודה לחברים הקרובים שהמשיכו לבוא לבקר ולהאיר את הבדידות, לגוון את השגרה ולהעניק קירבה וחום.

תודה מיוחדת לימימה על כתיבת הזכרונות עם אבא והליווי הרצוף. על הגירוי האינטלקטואלי לו הוא היה זקוק כל כך.

אני רוצה להודות לאופיר שנשא בעול לאורך כל הדרך. שהיה שם תמיד לעזרה ונשא את אבא על כפיים, פשוטו כמשמעו, לארוחות ערב שישי בביתו עם משפחתו, באהבה ובשמחה. תודה מיוחדת לשושי והילדים שתמכו באופיר והיו חלק מההוויה וחיי היומיום של ההורים.

תודה למיכל, שללא לאות ובמסירות נסעה הלוך ושוב בתנאים לא קלים כדי להיות כמה שיותר נוכחת בחייו של אבא, והיתה אשת הקשר עם "נאות בארי", על כל המשתמע מכך.

תודה גם לנכדים, שעשו כמיטב יכולתם להגיע, לבקר, לספר, ולהנעים את זמנו של סבא.

תודה לכם שבאתם לכבד את זכרו של אבינו כפי שהיינו רוצים לזכור אותו: חיוני, פעיל, מעורב, משפיע, אוהב ונאהב.

לסיום, קטע האנדנטה מתוך הקונצ'רטו הברנדנבורגי מספר 4 מאת באך, אותו אהב אבא
מכל המלחינים הנפלאים האחרים (פרנץ בריכן ההולנדי שהלך גם הוא לעולמו השנה
בחלילית).

יוני 2011

מלים להלוייה של אבא

אבא יקר

מנוחה אחרונה

להגיד לך כמה מלים אחרונות,

להזכר

בחיות ילדות: בישיבה על הכתפיים שלך, בנסיעות לתל אביב מוקדם מאד
בבקר

בקול שלך מפעם: בדיבור ובשירה

במה שלימדת אותי

בתחושה המתמדת שליוותה אותי ממש עד ימך האחרונים, שלך אין שום ספק
שאני מוכשרת ומסוגלת

להזכיר

את הבית מלא בצלילים של מוזיקה קלאסית. את הפליאה הגדולה שלי בכל
פעם ששלושה צלילים מתנגנים וכבר אתה יודע באיזו יצירה מדובר

את היכולת המופלאה שלך לשוחח

את היכולת המופלאה לשמוח בשלך

לבסוף שנים של חולי ושל איבוד הדרגתי של עצמאות, ובתוך כל אלה, תמיד
שומר על חוש הומור משתדל לא להעיק, להיות הורה, ולהכיר תודה

ולזכור אותך אבא שלי:

אופטימי

חם

אוהב

וככה לשאת אותך בלבי ולהתגעגע

מיכל קולטין

אבא שלי

משפט אחד שאמרת פעם, דווקא לא מזמן, ונראה לי שהתכוונת לכל מילה. אמרת, בהתייחס לכל חייר: "הייתי פעם טמבל... חשבתי שהעבודה היא תכלית הכל והחמצתי כל כך הרבה..."

אז אני אבא, מעדיף לא לזכור אותך בעבודתך, את השעות הארוכות ואת הנסיעות הלא נגמרות, 5 ימים בשבוע מגבים לתל אביב ובחזרה, דרך כל הפקקים והעצבים. את תקופות העבודה בגבים, בזמיר, בגזברות, בריכוז המשק, שגם אז העבודה אף פעם לא הסתיימה.

אני, אבא, מעדיף לזכור את זמני ההפוגה, החופשות, ימי ההולדת, הימים הטובים שבילינו יחד כל המשפחה.

בשנים האחרונות העברנו הרבה זמן ביחד. הרבה יותר מאשר בשנים שלפני כן. הייתי רוצה להאמין שחלק מהזמן הזה היה זמן איכות גם בשבילך. בתוך כל האפילה הזו של בגידת הגוף, הרבה לפני הראש, אני מאמין שהיו גם רגעים שהאירו את החשיכה.

מאז שאמא הלכה מאיתנו נראה היה שאיבדת את הרצון לחיות. שאלת אותי פעם, אחרי השבעה: "מי ידאג לי עכשיו?" נראה לי שהשילוב הזה בין הצורך שלך לדאוג לאמא ובין הידיעה שהיא דואגת לך ומטפלת בך, הוא שהחזיק אותך בחיים במשך כל הזמן.

אז עכשיו אבא אתה מצטרף לאמא וביחד תדאגו אחד לשניה לעולם.

אופיר

דברים על דוד קולטין מסיפורים אודות אופייה של גבים

בזמנו נהוג היה לאפיין את גבים: "גנרלים" רבים בגבים, ומעטים בהם "החגבים".
דוד קולטין נמנה ללא ספק על שורה של אותם אלה שנשאו בתואר, עול שלא תמיד זכה לקדמת הבמה ולאורות הזוהר.

היה שותף שהוביל מהלכים כלכליים חווי יצירתיות וחזון, לעיתים תוך קונצנזוס רחב, אחרים תוך ויכוח ואף מדון.

ביום עצוב זה ראוי להזכיר זכויותיו הרבות, בבניין, העסקים בקיבוץ ובנטילת חלק חשוב מבלי להרפות.
די אם נציין תפקידיו הרבים והשונים, בקבוץ באזור בתנועה, באיגוד התעשייה תמיד בלב העניינים.

שימש כגזבר, מרכז המשק, מנהל מפעל, איש שווק וכספים, חרוץ שקדן, ממולח, חריף שכל ועוד מרכיבים נוספים.

פועלו חרוט ומונצח בנושאים משמעותיים בעיקר העסקיים, חלקם אמנם עבר מן העולם יתרתם שרירים קיימים ונצחיים.

נוח בשלום איש, בא הרגע להינפש מעט, לכשתיפגשו זכור! : ד"ש למירוש שזה לא מכבר נטשה אותנו בלאט.

יאיר הררי

דוד היום אנחנו נפרדים לאחר 73 שנים של חברות אמיצה

ביום ההולדת השמונים שלך, היתה תחושה מעורבת של עצב ושמחה. כאשר מירוש ביקשה שבמעט המילים שאומר, אקח בחשבון שעומד תור ארוך של נכדים המבקשים לברך אותך, אמרתי לעצמי; זאת השמחה.

הרשיתי לעצמי אז לומר כמה מילים בהומור. גם עתה אני זוכר בחיוך ימים ושנים של שמחה ואושר.

נפגשנו בכיתה א'. ישבנו זה לצד זה בספסל הראשון בטור השני. בחנוכה גירדנו תפוחי אדמה ללביבות. אז גיליתי את המיוחד שבך: יסודי ומלא מחשבה. גרוד כל פס ופס, נעשה ביסודיות, מבלי לפגוע במראה האצילי של תפוח האדמה. כשסיימתי את המלאכה, לחשתי לך: תעביר אלי את הערימה שנשארה, ואעזור לך. אז נולדה החברות האמיצה שבינינו, שנשמרה כל השנים.

כאשר אביך נפטר, אמך לקחה אותך ואת יגאל לאמריקה. אנחנו עוד היינו ילדים שגונבים למורה לאנגלית את המחברות מהילקוט ושורפים אותן כי האמנו שבכך מרז את גירוש האנגלים מהארץ, כאשר אתה שבת אלינו בוגר הרבה יותר מאתנו והאנגלית שבפיך הייתה כשפת אם.

ובסיומה של כל פעולה בנוער העובד, שבוע אחרי שבוע, הכרחנו אותך לשיר משירי פול רובסון בקול הבריטון שלך. אחרת, אי אפשר היה להתפזר וללכת הביתה. ממך למדנו שלדוד משה הייתה חווה עם כל החיות שידעת להשמיע את קולן.

עשרות שנים עשינו כברת דרך משותפת בגבים, כאשר אנחנו מתחלפים מידי פעם בתפקידים. לכל אחד מאתנו היו תקופות של הנאה וסיפוק. אבל גם עברנו סערות אישיות. ותמיד, תמיד, תמכנו האחד בשני מתוך תחושת שותפות וחברות כנה.

אני נפרד ממך בבקשה. כאשר תגיע למעלה, שמור לי את המקום לידך, בספסל הראשון בטור השני.

דוביקי גולן

בימים אלה התכנסה בשלישית המקהלה המקובצת של האחד, ומן הראוי ליחד את הדבור על מפעל זה. מאז הקמתה ועד היום, הצטיינה תנועתנו בתנופה רבה בשטח הכלכלי, ואילו בשטח התרבותי הפגור הוא רב, עד היום ישנם רבים המצביעים בקבאה על הרמה הרעיונית הגבוהה של התנועות הקבוציות האחרות, לעומת אולת היד שלנו בשטח זה. לכן יש לברך על כל מפעל תרבותי משותף אשר אנו יוצרים ולעודדו ולדאוג לקיומו, כי הרי במפעלים מסוג זה טמון סוד הרגשת הקשר והשותפות בין המשקים הפזורים בכל חלקי הארץ.

כל גוף חברתי מודרני משתדל להקים לעצמו מסגרות תרבותיות ההולמות את צרכי חבריו ונותנות להם אפשרות כטוי עצמי, אך לא כל מסגרת שווה במדת עממיותה, למשל חוג לציור, מחול או חוג דרמטי יכול לשותף מספר מצומצם של אנשים כי חוגים אלו דורשים הכשרה וכישרון מהמשתתפים ואילו בקריה מקהלה יכולת ההשתתפות גדולה.

דבר זה חשוב לנו במיוחד היות ובקבוצה שואפים אנו להקנות לחבר ערכי תרבות אשר יהלמו את יכולתו. מכאן שהמקהלה הנה מפעל אשר אין לוותר עליו.

הצורך במקהלה הורגיש זמן רב בתנועה, אך למימוש הרעיון נגשו ימים בשנה זו, בארץ קימת תנועה מקהלתית נרחבת ולא היתה כל סיבה שאחוד הקבוצות והקבוצים לא ייוצגו בין המקהלות הרבות באופן מכובד והרי התנועה הקבוצית טוענת לכח הנכבד של הצלחה במזוג ערכי תרבות ועבודה.

ישנם ביננו חברים לא מעטים אשר קיום מקהלה תנועתית יקר להם, והם מלוים בתקווה וחששות את המפעל הנמצא בראשית דרכו. שני הכנסים הראשונים היו בסימן הזמריה ואז היה רצון כללי בתנועה שניצגה בכבוד, חלפה הזמריה ועמה גם ההכנה והדאגה, במוסדות התנועה והישנה אדישות, ובמשקים-התעלמות מהצורך בקיומה, הכנס האחרון, עם היותו מוצלח היה זעום מש תתפיים, כעיקר עקב חוסר הכנה מסודר-עבודה, יש לציון בספוק שקבוצתנו לא נמנתה בין המכשילים.

בכנס האחרון נתנה לחברים ההודמנות לשיר יצירות מהמוסיקה העתיקה, הקלאסית והישראלית החדשה בנצוחם של: גארי ברטיני, זיקותיאל שור, הרוח החיה של המקהלה, יהודה. נעדר אך לעיומת זאת. העניק לנו חרגום והחאמת מילים מצוינת לשני שירים צרפתיים מהמאה השש-עשרה.

בסכומו של דבר רוצה אני להביע את המשאלה שנדע כולנו לראות במקהלה המקובצת ובמפעלים דומים לה, חלק חיוני של חינוך השתופיים כשם שרגילים אנו לראות זאת במפעלים כלכליים.

דוד קולטיין.

לעתים קרובות באים חברים ושואלים מדוע איך אנן בונים חדר אוכל גדול יותר או מועדון או מרכז תרבות. התשובה היא בה"כ חוסר במקורות מימון לכך, אף-על-פי שאף אחד עדיין לא ערך בגביס משאל בין החברים בקשר למערכת ההעדפות של החבר. הרי אפשר להציג בפני החבר את המקורות ואת האלטרנטיבות כמו: לימודים גבוהים, מזגן בחדר, נסיעות לחו"ל או בנית מבני ציבור גדולים וחדשים יותר.

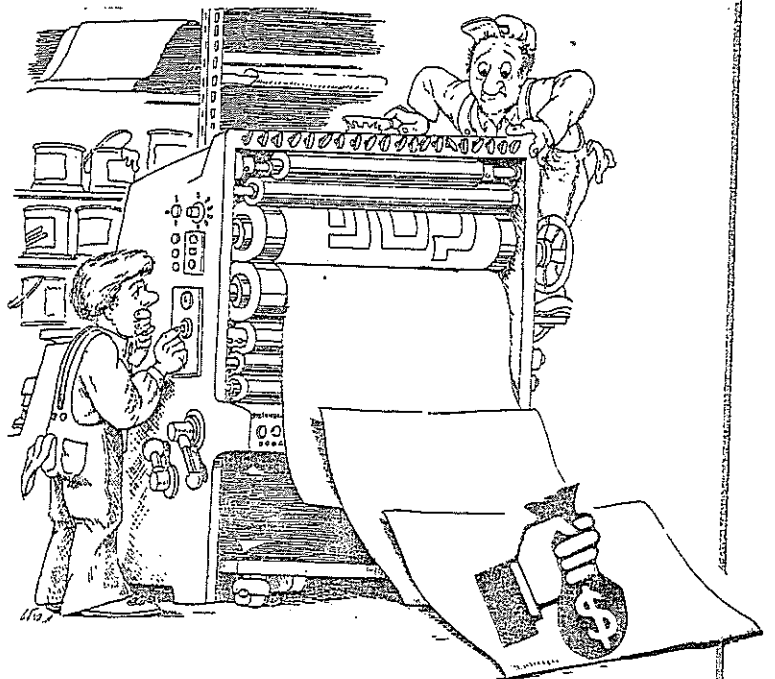
לדוגמא: הוצאות חו"ל בשנה שעברה היו למעלה מ-50,000\$. אילו היינו מקדישים את הכסף הזה לפרויקט כמו מועדון הינו יכולים לגייס באמצעותו \$300,000, סכום העשוי להספיק למועדון יפה.

אכן, גם ילד קטן יודע שאי אפשר לעשות הכל ביחד. אם ישאלו אותו במה יבחר, בעוגה או בסוכרייה, הוא יצטרך לבחור ויבין ש"גם זה וגם זה" אינו תשובה מתקבלת.

אספקט נוסף "לבעיה הנ"ל הוא בעית הגידול של גביס. בשנת 1983 היינו 334 נפש, ואם תמשך אותה מגמה נהיה ב-1993 424 נפשות. זהו שיעור גידול של 2.4% לשנה וקשה להצדיק באמצעותו יותר מאשר בניה שוטפת של כ-24 יח' דיור. אם נאמר שאנו צריכים לגדול מהר יותר נעמוד בפני השאלה של תעסוקה. הכנת מקומות תעסוקה מחייבת השקעות בסדר גודל של \$50,000 למקום עבודה, אולם כאן ההשקעה תשתלם במשך הזמן ואף תיצור מקורות פנויים ומזגנים ולחדר אוכל חדש למועדון ולנסיעות לחו"ל.

הפתרון טמון בדחיית צריכה בהווה והשקעתו במקורות הכנסה אשר יאפשרו לנו בעתיד את רמת החיים שאנו שואפים אליה. הנושא הזה אקטואלי היום יותר מאשר בעבר הואיל ואנו עומדים בפני הקמת פרויקט תעשיתי בהשקעה גדולה מאד. זהו נטל כבד אשר עשוי לתת את פירותיו בשנים הבאות גם בתחום ההכנסות וגם בתחום אפשרויות הצמיחה האנושית של גביס.

דוד קולטיין

כרטיס קופונים - אפלטון ע"פ

תיאור	מחיר	קוד
הנחה	2.1956	31
החזרה המוקדמת	7.1969	110
החזרה למי	4.76	295
השחלה למי	7.77	6
החזר למי	1.79	312
מימי קיים	8.84	391
מימי קיים	8.185	394
מימי קיים	1.85	395
החזרה המוקדמת	5.85	410
החזרה למי	16.985	425
החזרה המוקדמת	9.88	480
החזרה המוקדמת	2.2002	
החזרה המוקדמת	4.3	2003
החזרה המוקדמת	4.2004	

תודות

ביום שני התקיים בגבים מרוץ הלפיד לזיכרו של ישרוליק סלע ואני מרגישה שאני חייבת לומר תודה ומספר מילים.

ישרוליק אהב מאד את גבים, ואהב מאד את העיסוק בספורט ואת הפעילות הציבורית בכל הנוגע לספורט, והכי הוא אהב את הצירוף של השניים. לעסוק בספורט בגבים.

שנים רבות ריכז פעילות ספורט ענפה בגבים. כדור סל, כדורגל, חציית הכנרת, חדר כושר, ועוד. כן, היינו צעירים והיה משוגע לדבר. נראה שהיום עם הצמיחה הדמוגרפית ממוצע הגיל שלנו ירד, ישנם הרבה צעירים והרבה ילדים. אולי ימצא גם המשוגע לדבר וענף הספורט שוב יפרח.

ישרוליק הובא למנוחות לפני שנה, בנר ראשון של חנוכה, בו אמור היה להתקיים מרוץ הלפיד. המרוץ נדחה ביום, וצלילה, בהכירה היטב את פעילותו של ישרוליק, החליטה שזה יהיה נכון ומתאים שמרוץ הלפיד יהיה לזיכרו. על כך צלילה, אני רוצה להודות במיוחד אומרים שאין עתיד ללא עבר ולא יכול היה להיות חיבור נכון ומתאים יותר.

היה אירוע מחמם את הלב בהשתתפות מלאה של ציבור רחב וכאן המקום המכובד לומר תודה ענקית לכל העוסקים במלאכה ולכל אלו שהרימו את המרוץ. לנילי לוקר וגלעד יעקובי שהיו המארגנים והמפיקים, ולכל מי שעזר לצידם.

ואתם, ילדים, בני נוער. הורים סבים וסבתות. שהייתם והשתתפתם תודה רבה ועצומה.

משפחת סלע

לי בכסלו תשע"ה
22 בדצמבר 2014

ועדת דיור

סיכום ישיבת ועדת דיור שהתקיימה ב-16/12/14

משתתפים: רעות, דניאל, מנחם ויגאל

דירתה של אלקה אושרה לגלעד ושרון יעקבי.

רשם: יגאל

קצרות...

מה קורה? קצת ירד גשם, קריר בערבים, כל הטבע ירוק.

חנוכה עבר חלף לו עם חגיגה גדולה ומרוץ לפידים ע"ש סלע, הרבה פעילויות לילדים בחופש הקצר שהיה להם.

כולנו עם משפחת קולטין עם לכתו של דוד, המונים גדשו בית עלמין בדרכו האחרונה של דוד.

לפני שבועיים סוף סוף כרתו את עץ הנטוי ב-45 מעלות בגובה של 27 מטר בשכונה שלנו, סביון, בכלל גיזומים נעשו בכל הקיבוץ.

בהצלחה למשפחת רזן שעברה לשכונה.
בריאות לכולם

שבת שלום

גילה

משולחנה של ו. תרבות

ביום שלישי דלקו 8 נרות בכל חנוכיה שהודלקה. מכסימום האור האפשרי מחנוכיה אחת. אבל צאו וחשבו כמה רב, עמוק ובהיר יכול להיות האור מהרבה חנוכיות ביחד? באותו תזמון. מוכוונות לאותה מטרה?

בלתי תלוי בנו בעליל, זהו חג חנוכה שני, שבעיצומו של החג אנחנו מתבשרים על מותו של חבר. לא רק שלא פשוט, אלא קשה ביותר לקיים את החג כהלכתו בעוד אנחנו נעצבים מהידיעה על הפרידה הקשה.

דילמה לא פשוטה בכלל. להפיץ הידיעה לגלות? לבטל?

ואכן הפעם בגלל הסמיכות הכה צפופה לראשית המסיבה אי אפשר היה לחשוב על ביטול. יסלח לנו חברנו הטוב דוד קולטין ז"ל שכך נהגנו. שהרי פעם ללא הדלקת הנרות על ידו ובלוויית שירתו, כמעט אי אפשר היה.

המון זכרונות בכלל והרבה מהם קשורים בתרבות בפרט, ישנם ויהיו אצלי ואני מאמינה שאצל רבים.

באופן אישי לגמרי אני מקווה שלו היה רואה את פני הקהל השמח בהופעת האורח של עושה הלהטוטים היה מעודד אותנו ואומר: "טוב שכך נהגתם."

בסכומו של דבר היה ערב נחמד שנוצר וקרם עור וגידים בזכותן של אתי מימון והדס אשר, אשר רתמו לעזרתן רבים וטובים שסייעו (ביניהם גם קצת גבוי מאתנו חברי הועדה) לבנות את כל המערך הזה הבנוי מהרבה אבני פאזל ולייצר את ההרגשה – הצלחנו!

ערב נוסף שציינו בו את החג הוא מרוץ הלפיד.
המרוץ מתקיים כבר שנה שלישית. החל מהשנה שעברה
הוחלט להנציח בעצם קיומו את זכרו של סלע.

מי שלא טורח להציץ ולראות את המרוץ, מחמיץ רגעי שמחה
ואור בעיני נושא הלפיד, שהפעם היה זה יקי. רגעי סיפוק
מהרצים המלווים. רגעי הנאה מאלה המקבלים פניהם של
הבאים מכל תחנות המרוץ ובכלל.....

הפעם נוסף נופך של יופי כאשר את פני הבאים קבלה
כתובת אש גדולה וברורה-חג שמח. שהוכנה ע"י הנעורים.

אני מאמינה שבשנה הבאה לא יהיה כזה צורך להתאמץ על
מנת לשכנע אותם בערך של זה. הם ראו את השמחה על
פני כל הצופים. תודה לכם נעורים והמבוגרים המלווים
אתכם אורי לוי ודניאל המדריך. ועל עזרתו של עופרי כבר
דברתי?

תודה לילדי המרחב על הנרות שהאירו את הדרך. ואחרונים
חביבים, אחראי המבצע גלעד יעקובי ונילי לוקר שמשפרים
מדי שנה.

באופן אישי הצטערתי ש"חיל הקלנועיות" לא נעתר לקחת
חלק במרוץ עצמו. נוכחותם חסרה ביותר גם במרוץ וגם
בטקס הדלקת הנרות נקווה למקצה שיפורים בשנה הבאה.

הפעם את טקס הדלקת הנרות הפקדנו בידי משפחת סלע
וההתכנסות במועדון והשירה בצוותא נעמה לכל הנמצאים
וכפי שכתבנו בהזדמנות קודמת - כבר, כבר ראשית השנה
האזרחית בפתח ואיתן מבטיח שמחה אמיתית בפאב ב-
2.1.15.

אז שלא תחדל השמחה בביתנו.

צלילה צח-ו.תרבות

מועדון "שבת בעשר"

רבים סקרנים ושואלים למה אנחנו מתכוונים במועדון שבת בעשר.

לפניכם השאלות והתשובות:

1. למה מועדון שבת בעשר צריך להתכנס כל שבוע, לא מספיק פעם בחודש?

- זהו מועדון, לא אירועי תרבות מיוחדים, שמתכוונים אליהם במיוחד. למועדון באים כדי לפגוש חברים. לא חייבים לבוא כל שבוע, בואו כשאתם פנויים, כשהנושא מעניין אתכם, כשבא לכם לפגוש חברים.
- גם התקציב המיוחד שנקבל מותנה במפגש שבועי. התכנית נקראת "בית חם", אנו מקוים שהמועדון יהביה מעין בית חם.

2. האם לשבת בעשר יוכלו לבוא גם מי שטרם קיבל את אות הגימלאי, או שהגיע לגיל?

- כן, מוזמנים כל מי שמתעניין בנושא שיוצג ב"שבת בעשר". כולנו בעצם "טרום גימלאים".
- להצגת הנושאים שיוצגו בשבת בעשר מוזמנים חברים צעירים ומבוגרים. במפגשים תהיה לנו הזדמנות להכיר אנשים שעוסקים בנושאים מעניינים, בכל הגילאים, ומכל מסלולי החיים של האנשים שחיים איתנו כאן, בקהילה שלנו.

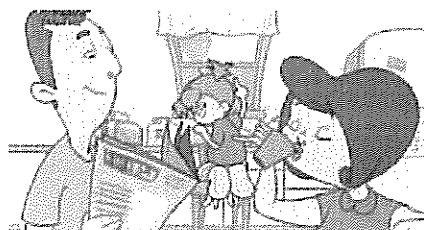
3. מתי מתחילים?

מתחילים בשבת הראשונה של השנה החדשה, בתאריך ה- 3.1.2015

נשמע על הסטרט אפ של החקלאות, פיתוח זנים של זרעים חדשים ומעניינים, בעבר, וכיום. דברו על כך:

דן אולמן שהקים וניהל את חוות הניסיונות של המפעלים האיזוריים של שער הנגב,
שי לביטוב, שעוסק כיום בפיתוח זנים,
ורווית לוז, שמנהלת את השיווק של חברת "זרעים גדרה".
נכון שמעניין? להתראות.

חוה, מנחם, אסתר, צלה, ודרורה

פאבלמנט שער הנוגב

פגישת הפאבלמנט הקרובה תתקיים ביום ששי ה 9.1.15
במועצת קיבוץ גבים.

כרגיל תפתחנה הדלתות ב13.00 ללכבוד קל ושתיה. ובאופן רשמי תפתח הפגישת ב13.30
כף! כף! הבהירות בפתח. והמועצתים בבהירות מגיעים לשטח.....

אורחינו הפעם: איתן כבל-ח"כ מכהן.

מירב מיכאל-י-ח"כ מכהנת.

איציק שמואל-י-ח"כ מכהן.

זוהיר בהלול-מועמד חדש. עתונאי ידוע ומוכר.

כמו תמיד- נשמע, נשאל, נתיחס, מול כל אחד לחוד ומול כולם ביחד.

כולם מוזמנים. כ-1-ל-פ.

חברים, תומכים ומתנגדים.

הצוות המארגן צילילה והגי צח.

ראש המועצה האזורית אלון שוסטר.

אתלמה. אדם. מלים

בקשות

אני מבקש את העננים שיהיו אפרים וכבדים פעופות
וימטירו יומם ולילה על ההרים ועל השדות והגנים...

אני מבקש מן הגשם הטוב שיבוא ויפקוד את עירנו
וישטוף יומם ולילה בתים וככרות ורחובות.
אני מבקש מן החורף שיעירנו בכרכיו ורעמיו ויסעירנו
וימרק את הנשמה ויטהר את הלבבות.

אני קורא לרוח העזה שתבוא ותנשב בחוצותינו
ותטלטל עצים כבדי ענף ודגלים וכביסה טרופה.
אני קורא לרוח שתבוא מארבע הרוחות להזכירנו
מי אנחנו ומה היא שעתנו היפה.

חיים גורי

